

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 51. Concilium Trecense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

manix fratresque ejus ad Concilium in-Sæculum IX, vitarent. Verisimile est, ideo Civitatem Trecensem celebrando Concilio fuisse delectam, ut Principes & Præsules transrhenani eo facilius illuc commeari possent.

§. LI.

Concilium Trecense. ()*

(*) *Tricasti-*

Nihilominus nec Archiepiscopi, nec Reges, ipsorum Domini, quamvis Papa instantissime id petiisset, advenerunt, & in hoc Concilio tam solemni ritu convocato non occurrunt plures quam triginta Episcopi, videlicet Joannes Papa, & tres Episcopi Itali, ipsius in illa professione Comites, Walbertus Portuensis, (*) Petrus Forosempronien-^{num.}sis, & Paschasius Amariensis. Octo deinde Archiepiscopi, Remensis, Senonensis, Lugdunensis, Narbonensis, Arelatensis, Turonensis, Vefuntinus, Viennensis, & tandem Episcopi decem & octo, quorum præcipui fuerunt, Isaacus Lingonensis, Agilmarus Claromontanus, Ottulfus Trecensis, Guillebertus Carnutensis, Ingevinus Parisiensis, & Hedenulfus Laudunensis. (**)

ep. 117. 118.

to. 9. Conc.

p. 313.

Sessio

(*) Unde cognoscimus, hunc Formoso de-
posito fuisse subrogatum.

(**) Hincmari Laudunensis viventis Suc-
cessor.

Sæculum IX.

A. C. 878

p. 307.

p. 309.

Sessio prima hujus Concilii in Ecclesia Cathedrali Trecensi S. Petro Sacra die decima Augusti, anno octingentesimo septuagesimo octavo, priusquam omnes Episcopi convenissent, celebrata. Jubente Pontifice recitata est oratio, quam præparaverat sperans, majorem in hoc Concilio futuram esse hominum frequentiam, quippe ad omnes Principes omnesque Orbis Præsules dirigetur. Hortatur, ut doloris sui participes evellent, & Ecclesiam Romanam ab injuria vindicarent, quam Matri omnium Ecclesiarum Lambertus & conjurati intulissent. *Nos, inquit, & Episcopi Italia Fratres nostri in Basilica S. Petri sceleratos excommunicavimus, & Censuræ hujus Decretum in eadem Ecclesia suspendimus, quod omnes ingredientes & egredientes legant. Ergo & vos, Fratres mei, flagitiosos excommunicate & mecum anathematizate.* Episcopi hanc rem differri petierunt, usque dum Collegæ fuissent advenissent.

In secunda Sessione Pontifex ad Episcopos, qui supervenerant, ait: *Ceteri Fratres nostri Ecclesie Romanæ necessitates perceperunt, volumus, ut & vos audiat. Cumque deinde in actibus ageretur, quam esrenata violentia Lambertus Romæ omnia susque deque vertisset, legentem turbavit Concilium clamantem*

clamando: *Secundum Leges Civiles mor-* Sæculum IX.
te afficiendus est, & anathemate perpetuo A. C. 878.
percutiendus. Tum Concilium moram

sibi concedi petiit, ad deliberandum, quid ad Pontificis postulationem scripto respondendum esset. Interim jussit Papa, ut latam a se excommunicationem omnes Metropolitæ suis Suffraganeis mitterent, quam in omnibus Ecclesiis promulgarent. Hincmarus autem Archiepiscopus dixit: *Secundum Sacros Canones damno illos, quos Sacra Sedes damnat, recipio, quos recipit, & teneo quod illa tenet juxta Scripturam & Canones.* Eadem Aurelianus Archiepiscopus Lugdunensis, aliique Episcopi professi sunt.

p. 308.

Surgens deinde Rostangius Archiepiscopus Arelatensis Libellum Concilio obtulit contra Episcopos & Presbyteros, qui ab una Ecclesia ad aliam transibant, & contra viros, qui rejectis uxoribus suis, iisque adhucdum aura fruentibus sacrilego conjugio aliis jungebantur.

Sessio II.

Walbertus Episcopus Portuensis quæsit, quid de hac re Concilium sentiret, & Hincmarus Archiepiscopus omnium nomine certum temporis spatium præstitui petiit, quo Canonum auctoritas exconquisitis textibus adduceretur. Theodoricus Archiepiscopus Vefuntinus mulierem detulit, nomine Versindam, quæ,

R r 2

post-

Sæculum IX. postquam Velamen monasticum recepisset, prohibitas nuptias molita erat.
A. C. 878.

In Sessione tertia omnes hujus Concilii Episcopi Papæ Decretum tradiderunt, in quo consensum suum profitebantur. Erat vero Decreti Summa hujusmodi: *Domine, & Sanctissime Pater, (*) nos Episcopi Galliarum & Belgicæ simul & Discipuli tui compatimur dolori tuo, & deflemus mala, quibus Ministri Diaboli Sanctam Matrem nostram ac Magistram omnium Ecclesiarum afflixerunt. Judicium tuum, quod secundum Canones pronunciasti, cum hostes Ecclesiæ gladio Spiritus interemisti, voce & mente unanimes sequimur. Quos excommunicasti excommunicatos tenemus, quos anathematizasti anathematizatos esse judicamus, quos receperit Sacra Sedes, postquam congrue satisfecerint, recipiemus. Sed nos quoque similia mala in nostris Ecclesiis lugemus. Hinc omni mentis humilitate deposcimus, ut nos adjuves, & regulas præscribas, quibus nos contra prædones Ecclesiarum nostrarum agere oporteat. Ita nos & Successores*

(*) In ipsis Actis Conc. legitur: *Domine Sanctissime & Reverendissime Pater Patrum Joannes Catholicæ atque Apostolicæ Ecclesiæ videlicet Romanæ primæ Sedis Papa, nos simul ac discipuli vestræ auctoritatis &c.*

res nostri auctoritate tua muniti invaso- Sæculum IX.
res fortius repellemus, & pænis canonicis A. C. 878.
comprimemus.

p. 308.
 p. 310. n. 3.

Papa hoc Decretum Episcoporum propriis manibus lætus accipiens vicissim Episcopis aliud tradidit, in quo omnes Bonorum Ecclesiasticorum raptores excommunicabantur, nisi ante Calendas Novembris restituissent ablata. Si non resipuerint, anathematis vinculo constricti remanerent, & si pertinaces obierint, nemo eorum corpora ritu Ecclesiastico sepeliret. Deinde Pontifici & Concilio duo Libelli oblati. Unus contra Hincmarum Archiepiscopum, & alter contra Ratfredum Episcopum Avenionensem, quocum Walfredus Episcopus Uzetien- sis de Jurisdictione in quamdam parochiam disceptabat. Cum Episcopus Avenionensis esset absens, nihil amplius in hoc Concilio contra eum motum; sed Papa judicium in hac causa ferendum Episcoporum litigantium Metropolitæ videlicet Archiepiscopis Arelatensi & Narbonensi reliquit, qui causam convocato sufficiente Episcoporum numero in ipsis locis definirent.

p. 308.

Joan. ep.
 122.

§. LII.

Libellus Hincmari Laudunensis.

Hincmarus Laudunensis Libellum contra Avunculum suum tradidit, in quo

p. 315. n. 9.
 Sup. n. 10.

Rr 3

quo